

O. UVOD

Pričujoči sestavek je nadaljevanje in temeljitejša obdelava idej, ki sem jih že podal v referatih:

"A method for mathematical network description"; FCIP 70,
Bled, 1970
in

"Vrednostna funkcija grafov"; ADP seminar 70, Zagreb, 1970

V njem bomo najprej spoznali nekaj definicij in izrekov, ki jih bomo v nadaljnjem potrebovali. Nato se bomo seznanili s pojmom v-grafa in vrednostne funkcije. Definirali bomo vrednost dveh točk grafa in tako prišli do vrednostnih matrik. Spoznali bomo pomen n-te potence vrednostne matrike. Zatem bomo čisto formalno definirali ovojnicu vrednostne matrike in se povprašali po nje obstoju. Za konec si bomo ogledali še nekaj primerov uporabe dobljenih rezultatov.

Začnimo !

1. GRAF, KVAZIKOLOBAR, Matrike nad kvazikolobarjem

Začeli bomo z nekaterimi osnovnimi pojmi teorije grafov. Izmed znanih pristopov k teoriji grafov se mi zdi najboljši pristop A.A. Zykova. Prisluhnimo mu!

Dl.1 Graf je urejena trojka

$$\mathcal{Y} = (X, U, P)$$

kjer je

X - neprazna množica točk

U - množica povezav $(x \cap U = \emptyset)$

P - incidentor - trimestni predikat, ki zadošča pogojujem:

a. P je definiran na kartezičnom produktu $X \times U \times X$

$$\text{b. } \forall u \in U \exists x, y \in X \left\{ P(x, u, y) \wedge \forall t, z \in X [P(t, u, z) \Rightarrow (x = t \wedge y = z) \vee (x = z \wedge y = t)] \right\}$$

Izjavo $P(x, u, y)$ bomo prebrali: povezava u gre iz točke x v točko y . Točkama x in y bomo rekli tudi krajišči povezave u, pri čemer je v našem primeru x začetek in y konec povezave u. Ločimo tri vrste povezav:

$P(x, u, y) \wedge \neg P(y, u, x)$ - usmerjena povezava

$P(x,u,y) \wedge P(y,u,x)$ - neusmerjena povezava

$P(x, u, x)$ - zanka

Graf je končen, če sta končni množici točk in povezav.

Dl.2 Pot po grafu imenujemo, zaporedje povezav

$$s = (u_i)_{i \in \{1, d\}}$$

za katerega je resnična izjava

$$\exists x_i, i \in \{0, d\} : \bigwedge_{i \in \{1, d\}} P(x_{i-1}, u_i, x_i)$$

Točko x_0 imenujemo začetek, x_d pa konec poti S in pišemo tudi

$$s(x_o, x_d) = (u_i)_{i \in \{l, d\}}$$

V primeru, ko je $x_0 = x_d = x$ pravimo, da je pot cikel, kar napisemo

$$c(x) = \{ u_i \}_{i \in [l,d]}$$

Število d imenujemo dolžina poti

$$d = |s|$$

Pot Z , ki ustreza praznemu zaporedju in ima dolžino 0, imenujemo prazna pot. V množico \mathcal{S} vseh poti po grafu \mathcal{G} lahko uvedemo operacijo spajanje \circ na naslednji način:

Spoj poti S in Q imenujemo, če obstaja, pot P

$$P = S \circ Q$$

za katero velja

$$p_i = \begin{cases} s_i & i \in [l,s] \\ q_{i-s} & i \in [s+1, s+q] \end{cases}$$

Očitno velja:

$$Z \circ S = S \circ Z = S$$

$$(S \circ Q) \circ T = S \circ (Q \circ T)$$

in

$$|S \circ Q| = |S| + |Q|$$

Sem spada tudi trditev: naj bo $S \circ C \circ Q$, kjer je C cikel, pot, potem je pot tudi $S \circ Q$.

Pot imenujemo enostavna ali aciklična, če so vse točke skozi katere gre medseboj različne. Graf, v katerem je vsaka pot enostavna, je acikličen. Za enostavne poti velja izrek:

III.1 Bodī S poljubna enostavna pot v grafu \mathcal{G} z m točkami, potem velja

$$|S| \leq m - 1$$

Torej je v acikličnem grafu \mathcal{G} z m točkami dolžina poljubne poti manjša ali kvečjemu enaka $m - 1$.

Zapustimo sedaj teorijo grafov in si oglejmo minimalno algebrsko strukturo, ki je potrebna za definicijo vrednostne funkcije in v -grafa. Rekli ji bomo kvazikolobar.

Dl.3 Kvazikolobar je urejena trojka

$$\mathcal{V} = (V, +, \cdot)$$

kjer je V neprazna množica, $+$ in \cdot sta binarni operaciji v V ter so izpolnjeni pogoji:

1. $(V, +)$ je Abelov monoid z ničlo 0

 - $\forall a, b \in V : a + b \in V$
 - $\forall a, b \in V : a + b = b + a$
 - $\forall a, b, c \in V : (a + b) + c = a + (b + c)$
 - $\exists 0 \in V \forall a \in V : a + 0 = a$

2. $(V, .)$ je polgrupa

 - $\forall a, b \in V : a.b \in V$
 - $\forall a, b, c \in V : (a.b).c = a.(b.c)$

3. ničelnost

 - $\forall a \in V : a.0 = 0.a = 0$

4. distributivnost

 - $\forall a, b, c \in V : a.(b + c) = a.b + a.c$
 - $\forall a, b, c \in V : (a + b).c = a.c + b.c$

V primeru, ko je izpolnjen še pogoj

$$5. \quad \exists l \in V \forall a \in V : a.l = l.a = a$$

govorimo o kvazikolobarju z enoto 1 . Navadno v tem primeru zahtevamo še

$$6. \quad 1 \neq 0$$

V naš kvazikolobar lahko uvedemo relacijo

$$Dl.4 \quad b \leq a \iff a + b = a$$

Za relacijo \leq lahko pokažemo cel kup lastnosti, med katere navedimo nekaj:

- a. $\forall a \in V : a \leq 0 \Rightarrow a = 0$
 - b. $\forall a \in V : 0 \leq a$
 - c. $\forall a, b \in V : a \leq b \wedge b \leq a \Rightarrow a = b$
 - d. $\forall a, b, c \in V : a \leq b \wedge b \leq c \Rightarrow a \leq c$
 - e. $\forall a, b, c, d \in V : a \leq b \wedge c \leq d \Rightarrow a + c \leq b + d$
 - f. $\forall a, b, c \in V : a \leq b \Rightarrow a.c \leq b.c \wedge c.a \leq c.b$

v idempotentnih kvazikolobarjih velja še

$$g. \quad \forall a, b, c \in V : a + b = c \Rightarrow a \leq c \wedge b \leq c$$

Povejmo sedaj, kaj razumemo pod vsoto zaporedja elementov kvazikolobarja, v katerem velja idempotentnostni zakon.

Dl.5 Bodite dano zaporedje $(a_i)_{i \in I}$ elementov kvazikolobarja $\mathcal{V} = (V, +, \cdot)$, v katerem velja idempotentnostni zakon

$$\forall a \in V : a + a = a$$

potem imenujemo vsota zaporedja $(a_i)_{i \in I}$, če obstaja, element

$$b = \sum_{i \in I} a_i$$

za katerega velja

$$a. \quad \forall i \in I : a_i \leq b$$

$$b. \quad \forall c \in V : (\forall i \in I : a_i \leq c) \Rightarrow b \leq c$$

Oglejmo si še matrike nad kvazikolobarjem. Označimo njih množico z \mathcal{M} . V množici \mathcal{M} lahko po analogiji z običajnim primerom, ko imamo opravka z matrikami nad množico realnih števil, definiramo operacije seštevanje in množenje matrik.

Dl.6 Bodita

$$\mathbf{A} = [a_{ij}]_{m \times n} \quad \text{in} \quad \mathbf{B} = [b_{ij}]_{m \times n}$$

matriki nad \mathcal{V} , potem imenujemo vsota matrik \mathbf{A} in \mathbf{B} matriko

$$\mathbf{A} \odot \mathbf{B} = [a_{ij} + b_{ij}]_{m \times n}$$

ustrezno operacijo \odot pa seštevanje.

Dl.7 Bodita

$$\mathbf{A} = [a_{ij}]_{m \times k} \quad \text{in} \quad \mathbf{B} = [b_{ij}]_{k \times n}$$

matriki nad \mathcal{V} , potem imenujemo produkt matrik \mathbf{A} in \mathbf{B} matriko

$$\mathbf{A} \times \mathbf{B} = \left[\sum_{s=1}^k a_{is} \cdot b_{sj} \right]_{m \times n}$$

ustrezno operacijo \times pa množenje.

V nadalnjem se bomo omejili na kvadratne matrike, za katere velja izrek:

Dl.2 Množica M_m vseh kvadratnih matrik reda $m \times m$ nad kvazikolobarjem z enoto $\mathcal{V} = (v, +, \cdot)$ tvori za operaciji \oplus in \times kvazikolobar z enoto $\mathcal{M}_m = (M_m, \oplus, \times)$.

Ničla kvazikolobarja \mathcal{M}_m je matrika

$$\mathbf{O} = [0]_{m \times m}$$

ki ima za elemente same ničle, enica pa matrika

$$\mathbf{I} = [d_{ij}]_{m \times m}$$

ki ima po diagonali enice, drugje pa ničle. Gornji izrek nam omogoča definicijo potence in (asociativnost) zagotavlja njenoličnost.

Dl.8 n -ta potenca kvadratne matrike \mathbf{M} imenujemo matriko \mathbf{M}^n definirano rekurzivno z enačbama:

$$a. \quad \mathbf{M}^0 = \mathbf{I}$$

$$b. \quad \mathbf{M}^{k+1} = \mathbf{M}^k \times \mathbf{M} \quad k \in \mathbb{N}, (0 \in \mathbb{N})$$

Kaj lahko se prepričamo v pravilnost trditve

$$\mathbf{M}^k \times \mathbf{M}^n = \mathbf{M}^{k+n} \quad k, n \in \mathbb{N}$$

Tudi relacijo \leq lahko prenesemo na matrike

Dl.9 $\forall \mathbf{A}, \mathbf{B} \in \mathcal{M}_m : \mathbf{A} \leq \mathbf{B} \iff \mathbf{A} \oplus \mathbf{B} = \mathbf{B} \iff \iff \forall i, j \in \{1, m\} : a_{ij} \leq b_{ij}$

Tudi za matrike veljajo vse prej naštete lastnosti relacije \leq , saj je \mathcal{M}_m kvazikolobar.

2. v-GRAFI IN VREDNOSTNE MATRIKE

V praksi se pogosto izkaže, da je informacija, ki nam jo daje o obravnavanem sistemu običajen graf, premajhna. Precejšen del tovrstnih problemov zajamemo, če pripisemo posameznim povezavam neko količino ali znak - vrednost. Tako dobimo v-graf.

D2.1 v-graf je urejena peterka

$$\mathcal{G}(v) = (x, U, P, \mathcal{V}, v)$$

kjer je

(x, U, P) - graf iz DL.1

$\mathcal{V} = (v, +, \cdot)$ - algebrska struktura, ki je vsaj kvazikolobar z enoto 1

$v : U \rightarrow \mathcal{V}$ - preslikava imenovana vrednost

Pojem vrednosti lahko razširimo na poljubno pot oziroma družino poti po v-grafu.

D2.2 Bodि $S = (u_i)_{i \in I}$ pot in $\mathcal{S} = (s_j)_{j \in J}$ družina poti po v-grafu $\mathcal{G}(v)$, potem po definiciji velja:

a. $v(Z) = 1$

b. $v(S) = \prod_{i \in I} v(u_i)$

c. $v(\emptyset) = 0$

d. $v(\mathcal{S}) = \sum_{j \in J} v(s_j)$

kjer je Z prazna pot in \emptyset prazna družina poti.

S pomočjo definicije D2.2 lahko definiramo vrednost vseh povezav iz točke x_i v točko x_j .

D2.3 Vrednost v_{ij} vseh povezav iz točke x_i v točko x_j v-grafa $\mathcal{G}(v)$ je enaka

$$v_{ij} = v(U_{ij}) = \sum_{u \in U_{ij}} v(u)$$

kjer je

$$U_{ij} = \{u \mid u \in U \wedge P(x_i, u, x_j)\}$$

Očitno velja

$$U_{ij} = \emptyset \Rightarrow v_{ij} = 0$$

Tako dobljene vrednosti lahko razvrstimo v matriko, ki ji bomo rekli vrednostna matrika.

D2.4 Vrednostna matrika v-grafa $\mathcal{G}(v)$ je matrika
 $\mathbf{v} = [v_{ij}]_{m \times m}$

kjer je

v_{ij} - vrednost vseh povezav iz točke x_i v točko x_j
 m - moč množice točk X

Za n -to potenco \mathbf{v}^n vrednostne matrike velja izrek:

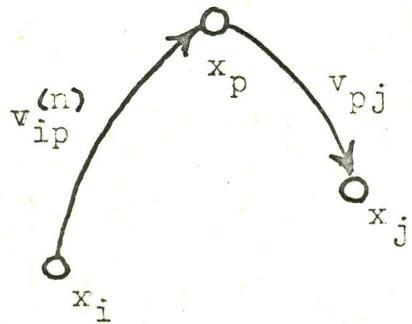
I2.1 Element $v_{ij}^{(n)}$ n -te potence \mathbf{v}^n vrednostne matrike \mathbf{v} je enak vrednosti vseh poti dolžine n iz točke x_i v točko x_j .

Dokaz: Dokazovali bomo s pomočjo popolne indukcije. Izrek očitno velja za $n=0$ in $n=1$. Pokažimo še, da iz veljavnosti izreka za naravno število n sledi veljavnost za naravno število $n+1$. To ne bo težko. Naj bo

$$P = \{p \mid v_{ip}^{(n)} \neq 0 \wedge v_{pj}^{(n)} \neq 0\}$$

potem je po definiciji vrednosti družine poti vrednost $v_{ij}^{(n+1)}$ vseh poti dolžine $n+1$ iz točke x_i v točko x_j enaka

$$v_{ij}^{(n+1)} = \sum_{p \in P} v_{ip}^{(n)} \cdot v_{pj}^{(n)}$$

No, ker pa je za poljuben $p \in \{1, m\} \setminus P$ produkt $v_{ip}^{(n)} \cdot v_{pj}^{(n)}$ enak 0, se vrednost $v_{ij}^{(n+1)}$ nič ne spremeni, če sumiramo kar po vsem celoštevilčnem intervalu $\{1, m\}$

$$v_{ij}^{(n+1)} = \sum_{p=1}^m v_{ip}^{(n)} \cdot v_{pj}^{(n)}$$

Torej je res:

$$v_{ij}^{(n+1)} = v_{ij}^{(n+1)}$$

s čemer je po principu popolne indukcije izrek dokazan.

V posebnem primeru, ko je vrednost v_{ij} enaka številu povezav, ki vodijo iz točke x_i v točko x_j , dobimo znani izrek: element $v_{ij}^{(n)}$ n-te potence \mathbf{W}^n matrike povezanosti \mathbf{W} grafa G je enak številu vseh poti dolžine n iz točke x_i v točko x_j .

Izrek I2.1 ima za posledico izrek:

I2.2 Za vrednostno matriko \mathbf{W} končnega acikličnega v-grafa z m točkami velja

$$\exists n_0 \leq m-1 \quad \forall n > n_0 : \mathbf{W}^n = \mathbf{0}$$

(n_0 je dolžina najdaljše poti po v-grafu)

Dokaz: Bodí n_0 dolžina najdaljše poti po v-grafu in

$$U_{ij}^{(n)} = \{ s(x_i, x_j) \mid |s(x_i, x_j)| = n \}$$

potem iz II.1 sledi

$$\exists n_0 \leq m-1 \quad \forall n > n_0 \quad \forall i, j \in \{1, m\} : U_{ij}^{(n)} = \emptyset$$

od tu pa po D2.2/c

$$\exists n_0 \leq m-1 \quad \forall n > n_0 \quad \forall i, j \in \{1, m\} : v_{ij}^{(n)} = 0$$

kar je ekvivalentno trditvi izreka.

3. OVOJNICA VREDNOSTNE MATRIKE

Po analogiji z relacijam prirejenimi matrikami, ki jih srečamo pri Bergeovih grafih, lahko definiramo za dano vrednostno matriko \mathbf{W} njeno ovojnico \mathbf{W}^* , ki ustreza strogi tranzitivni ovojnici matrike povezanosti Bergeovega grafa.

D3.1 Ovojnica vrednostne matrike \mathbf{W} imenujemo, če obstaja, matriko

$$\mathbf{W}^* = \sum_{k \in N} \mathbf{W}^k$$

Postavi se vprašanje eksistence ovojnice \mathbf{W}^* . Iz prej po-

vedanega sledi izrek:

I3.1 Za končen acikličen v-graf $\mathcal{G}(v)$ z m točkami ovojnica \mathbf{W}^* vrednostne matrike \mathbf{W} obstaja in velja

$$\exists n_0 \leq m-1 \quad \forall n > n_0 : \mathbf{W}^* = \sum_{k=0}^n \mathbf{W}^k$$

Dokaz: Izrek je trivialna posledica izreka I2.2.

Kako pa matriko \mathbf{W}^* izračunamo? V splošnem je to lahko precej garaško delo - poiskati moramo vse neničelne potence matrike \mathbf{W} in jih sešteti. Zato smo lahko zelo veseli, če ugotovimo, da v kvazikolobarju \mathcal{V} velja idempotentnostni zakon. V tem primeru je

$$(\mathbf{I} \odot \mathbf{W})^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \mathbf{W}^k = \sum_{k=0}^n \mathbf{W}^k$$

od tu pa po I3.1 sledi pravilnost trditve

$$\exists n_0 \leq m-1 \quad \forall n > n_0 : \mathbf{W}^* = (\mathbf{I} \odot \mathbf{W})^n$$

To pomeni, da lahko s pomočjo zaporedja

$$((\mathbf{I} \odot \mathbf{W})^{2^i})_{i \in \{0, s\}}$$

izračunamo matriko \mathbf{W}^* z največ

$$s = l + [\log_2(m-2)]$$

množenji matrik.

Kdaj pa obstaja ovojnica \mathbf{W}^* za končne ciklične v-grafe? Najprej mi je uspelo pokazati, da obstaja za take grafe, v katerih je vrednost poljubnega cikla enaka 1 (zadosti je že, da zahtevamo, da je vrednost poljubnega enostavnega cikla enaka 1), vendar je to precej huda zahteva. Nato sem pokazal, da \mathbf{W}^* obstaja, če je \mathcal{V} idempotenten Abelov kvazikolobar z enoto. No, končno sem prišel do izreka:

I3.2 Naj v v-grafu $\mathcal{G}(v)$ velja absorpcijski zakon

$$\forall a \in V : l + a = l$$

potem za $\mathcal{G}(v)$ ovojnica \mathbf{W}^* obstaja; točneje

$$\exists n_0 \leq m-1 \forall n \geq n_0 : w^* = (w \odot w)^n$$

kjer je n_0 dolžina najdaljše enostavne poti po v-grafu $\mathcal{G}(v)$ in m moč množice točk X .

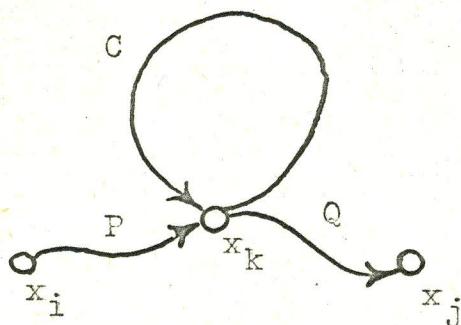
Dokaz: Naj bo

$$w_n = (w \odot w)^n$$

in $v_{ij}(n)$ element matrike w_n , ki ustreza paru (x_i, x_j) . Ker velja

$$w_n = (w \odot w)^n = \sum_{k=0}^n w^k$$

je po I2.1 $v_{ij}(n)$ očitno enak vrednosti vseh poti iz točke x_i v točko x_j , katerih dolžina ni večja od n . To pomeni, da za $n \geq n_0$ $v_{ij}(n)$ vsebuje vrednosti vseh enostavnih poti iz x_i v x_j . Kako pa je s cikličnimi potmi? Vzemimo poljubno pot $S \in \mathcal{S}_{ij}$, kjer je \mathcal{S}_{ij} množica vseh poti iz x_i v x_j , tako, da ima v neki točki x_k cikel C . Potem takem se da zapisati v obliki

$$S = P \circ C \circ Q$$

kjer je

$$P \in \mathcal{S}_{ik} \text{ in } Q \in \mathcal{S}_{kj}$$

Poglejmo sedaj vrednost vsote

$$\begin{aligned} & v(P \circ Q) + v(S) = v(P \circ Q) + \\ & + v(P \circ C \circ Q) = v(P) \cdot v(Q) + v(P) \cdot v(C) \cdot v(Q) = \\ & = v(P) \cdot (1 + v(C)) \cdot v(Q) = v(P) \cdot v(Q) = \\ & = v(P \circ Q) \end{aligned}$$

Iz gornjega je očitno

$$\forall i, j \in [1, m] \quad \forall S \in \mathcal{S}_{ij} : v_{ij}(n_0) + v(S) = v_{ij}(n_0)$$

od tu pa po DL.5 sledi naprej

$$\forall i, j \in [1, m] : v_{ij}^* = \sum_{S \in \mathcal{S}_{ij}} v(S) = v_{ij}(n_0)$$

oziroma

$$W_n = W^*$$

Še končni sklep. Zaporedje $(w_k)_{k \in N}$ je naraščajoče

$$\forall k \in N : w_k \leq w_{k+1} \leq w^*$$

ker pa je $w_n = w^*$, sledi končno

$$\forall n \geq n_0 : w_n = w_{n_0} = w^*$$

s čemer je izrek dokazan, saj je zaradi Il.l $n_0 \leq m-1$.

Iz izreka vidimo, da lahko pri izračunu ovojnice cikličnega v -grafa nad kvazikolobarjem, v katerem velja absorpcijski zakon, uporabimo isto metodo, kot smo jo že navedli za izračun ovojnice acikličnega v -grafa nad idempotentnim kvazikolobarjem.

V posebnem primeru, ko je \mathcal{V} Booleova algebra je gornji izrek ekvivalenten prvemu Luncovemu (Luntsovemu) izreku za matrike preklopnih vezij.

4. UPORABA

Na naslednjih treh straneh bomo najprej spoznali program za izračun ovojnico matrike nad kvazikolobarjem, v katerem velja absorbcijski zakon, v primeru, ko je $V \subset Z$. Nato bomo naš program nekoliko spremenili in napisali program, ki nam bo dal rešitev naloge : poišči za dano cestno omrežje najkrajšo pot med poljubnima krajevima ter določi njeno dolžino. Nalogo bomo reševali s pomočjo kvazikolobrja $(N, \min, +)$ z ničlo ∞ (simulirali jo bomo kar z nekim zadostno velikim številom; v našem primeru 999) in enico 0. Kaj lahko se je prepričati, da naš kvazikolobar zadošča I3.2. Pri pisanju programa bomo upoštevali še simetričnost vrednostne matrike W , kar občutno zmanjša število operacij. Na tretji strani pa si bomo lahko ogledali rešitev naloge za nekoliko okrnjeno cestno omrežje jugo-zahodne Slovenije.

```

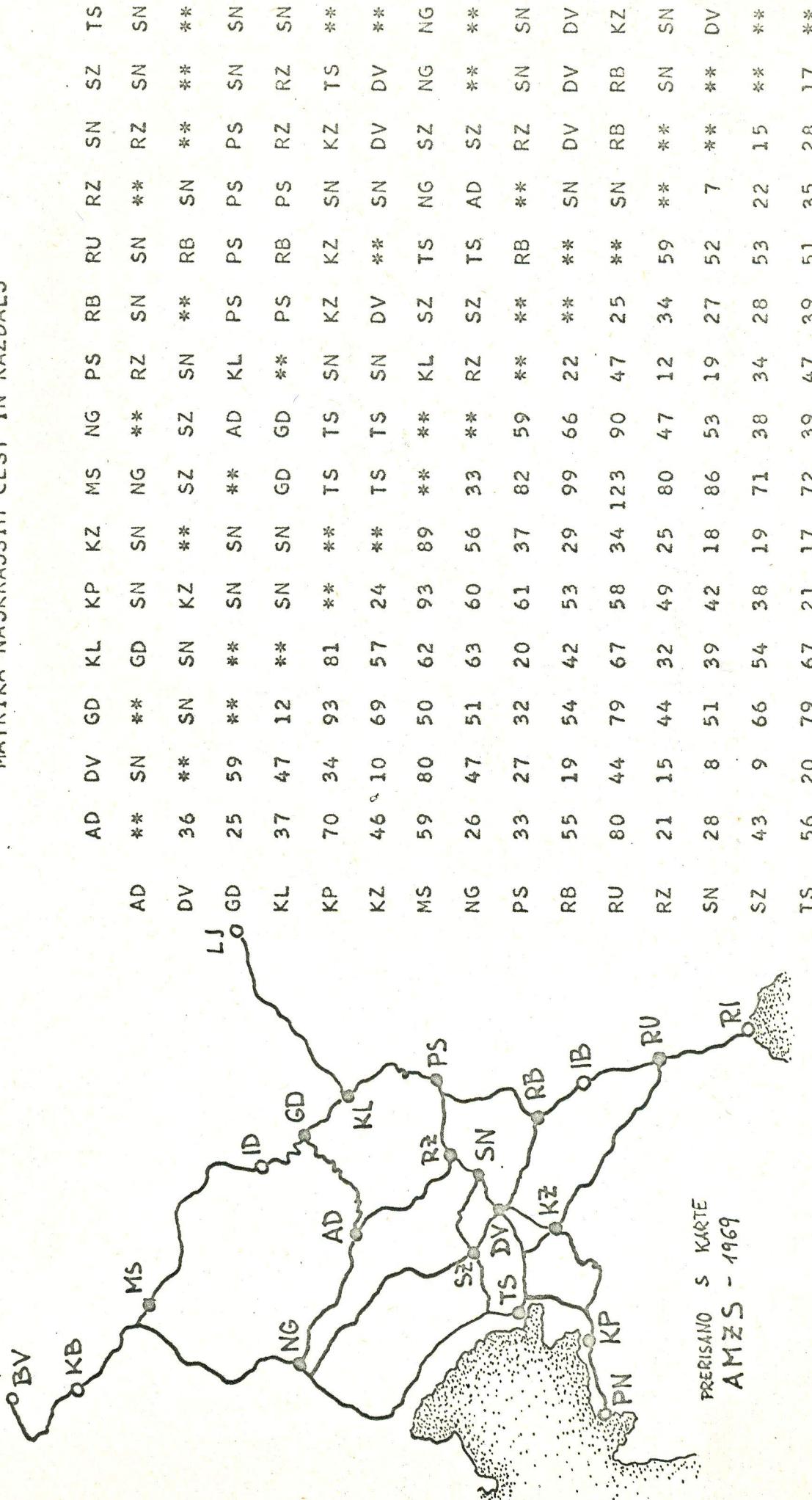
// FOR
*ONE WORD INTEGERS
* IOCS(CARD,1132PRINTER)
* LIST SOURCE PROGRAM
C   IZRACUN OVOJNICE V-GRAFA NAD CELOSTEVILCNIM KVAZIKOLOBARJEM
    INTEGER VALUE(2,29,29),ZERO,ONE
    DIMENSION LIST(29),NAME(3,24)
C   FUNKCIJE - OPERACIJE V KVAZIKOLOBARJU
    NSUM(NX,NY)=NX+NY-NX*NY
    NPRO(NX,NY)=NX*NY
C   BRANJE PODATKOV
    READ(2,1) N,ZERO,ONE
1  FORMAT(3I6)
    READ(2,2) ((NAME(I,J),J=1,24),I=1,3)
2  FORMAT(24A2)
    READ(2,3) (LIST(I),I=1,N)
3  FORMAT(29A2)
    DO 4 I=1,N
4  READ(2,5) (VALUE(1,I,J),J=1,N)
5  FORMAT(29I2)
C   IZPIS PODATKOV
    WRITE(3,6) (NAME(1,I),I=1,24)
6  FORMAT(1H1,10X,24A2)
    WRITE(3,7) (NAME(2,I),I=1,24)
7  FORMAT(1H ,/,10X,24A2,///)
    WRITE(3,8) (LIST(I),I=1,N)
8  FORMAT(5X,29(2X,A2))
    DO 9 I=1,N
9  WRITE(3,10) LIST(I),(VALUE(1+I,J),J=1,N)
10 FORMAT(/,2X,A2,1X,29I4)
C   IZRACUN OVOJNICE
    DO 11 I=1,N
11 VALUE(1,I,I)=NSUM(VALUE(1,I,I),ONE)
    NN=ALOG(FLOAT(N-2))/ ALOG(2.) + 1
    DO 12 L=1,NN
      LL=L/2
      N1=1+L-2*LL
      N2=2*(1+LL)-L
      DO 12 I=1,N
      DO 12 J=1,N
        VALUE(N1,I,J)=ZERO
      DO 12 K=1,N
12 VALUE(N1,I,J)=NSUM(VALUE(N1,I,J),NPRO(VALUE(N2,I,K),
*VALUE(N2,K,J)))
C   IZPIS OVOJNICE
    WRITE(3,6) (NAME(1,I),I=1,24)
    WRITE(3,7) (NAME(3,I),I=1,24)
    WRITE(3,8) (LIST(I),I=1,N)
    DO 13 I=1,N
13 WRITE(3,10) LIST(I),(VALUE(N1+I,J),J=1,N)
    CALL EXIT
    END

```

FEATURES SUPPORTED ONE WORD INTEGERS I/OCS

```
// FOR
*ONE WORD INTEGERS
*I0CS(1132 PRINTER,CARD)
*LIST SOURCE PROGRAM
    INTEGER VALUE(2,29,29),ZERO,ONE,PATH(29,29)
    DIMENSION NAME(2,24),LIST(29)
    NSUM(NX,NY)=(IABS(NX+NY)-IABS(NX-NY))/2
    NPRO(NX,NY)=NX+NY
    READ(2,1) N,ZERO,ONE,MARK
1 FORMAT(3I6,A2)
    READ(2,2) ((NAME(I,J),J=1,24),I=1,2)
2 FORMAT(24A2)
    READ(2,3) (LIST(I),I=1,N)
3 FORMAT(29A2)
    DO 4 I=1,N
4 READ(2,5) (VALUE(1,I,J),J=1,N)
5 FORMAT(15I4)
    DO 6 I=1,N
        VALUE(1,I,I)=ONE
        VALUE(2,I,I)=ONE
    DO 6 J=1,N
6 PATH(I,J)=MARK
    NN=ALOG(FLOAT(N-2))/ ALOG(2.) + 1
    DO 11 L=1,NN
        LL=L/2
        N1=1+L-2*LL
        N2=2*(1+LL)-L
        DO 11 I=2,N
            II=I-1
            DO 11 J=1,II
                VALUE(N1,I,J)=ZERO
            DO 8 K=1,N
                NP=NPRO(VALUE(N2,I,K),VALUE(N2,K,J))
                VALUE(N1,I,J)=NSUM(VALUE(N1,I,J),NP)
                IF(VALUE(N1,I,J)=NP) 8,7,8
7 NREST=K
8 CONTINUE
    IF(NREST-I) 9,11,9
9 IF(NREST-J) 10,11,10
10 PATH(I,J)=LIST(NREST)
    PATH(J,I)=LIST(NREST)
11 VALUE(N1,J,I)=VALUE(N1,I,J)
    WRITE(3,12) (NAME(1,I),I=1,24)
12 FORMAT(1H1,10X,24A2)
    WRITE(3,13) (NAME(2,I),I=1,24)
13 FORMAT(1H ,/,10X,24A2,///)
    WRITE(3,14) (LIST(I),I=1,N)
14 FORMAT(6X,29(2X,A2))
    WRITE(3,15)
15 FORMAT(/)
    WRITE(3,16) LIST(1),(PATH(1,J),J=1,N)
16 FORMAT(1H+,2X,A2,1X,29(2X,A2))
    DO 19 I=2,N
        II=I-1
        DO 17 J=1,II
17 PATH(I,J)=16448
        WRITE(3,18) (VALUE(N1,I,J),J=1,II)
18 FORMAT(/,6X,29I4)
19 WRITE(3,16) LIST(1),(PATH(I,J),J=1,N)
    CALL EXIT
    END
```

**CESTNO OMREŽJE JUGOZAHODNE SLOVENIJE
Matrika najkrajsih cest in razdalj**

5. ZAKLJUČEK

Z dobljenimi rezultati seveda še nismo povedali vsega. Vzemimo idempotenten kvazikolobar z enoto $\mathcal{V} = (V, +, \cdot)$ in definirajmo v smislu DI.5 za poljuben $a \in V$

$$a^* = \sum_{k \in N} a^k$$

Z * smo pravzaprav dobili v \mathcal{V} novo operacijo, ki ji bomo rekli iteracija. Na ta način razširjena algebrska struktura

$$\mathcal{V} = (V, +, \cdot, *)$$

pa je naša stara znanka - algebra regularnih izrazov.

Naj v nadalnjem \mathcal{V} pomeni algebro regularnih izrazov. Definirajmo množenje \otimes dveh kvadratnih matrik A in B nad \mathcal{V} na naslednji način

A X B = C

kjer je

$$c_{ij} = \begin{cases} \left(\sum_{k=1}^m a_{ik} \cdot b_{kj} \right)^* & i = j \\ \sum_{k=1}^m a_{ik} \cdot b_{kj} & i \neq j \end{cases}$$

in nato, ker operacija \circ ni asociativna in zato ne moremo definirati potence, ki bi bila neodvisna od zaporedja množenj posameznih faktorjev, rekurzivno še zaporedje $(R_k)_{k \in \mathbb{N}^+}$

$$a. \quad R_t = w(x) \cdot h$$

$$b. \quad R_{n+1} = \sum_{k=1}^n R_{n+1-k} \times R_k \quad n \in N^+$$

Domnevam, da velja izrek

$$\exists n_0 \in \mathbb{N} \quad \forall n \geq n_0 : \quad w^* = R_n$$

6. LITERATURA

1. Batagelj V. : A method for mathematical network description ; FCIP 70 , Bled , 1970
2. Batagelj V. : Vrednostna funkcija grafov ; ADP seminar '70 , Zagreb , 1970
3. Ginzburg A. : Algebraic theory of automata ; Academic press , New York - London , 1968
4. Gluškov V. M. : Sintez cifrovych avtomatov ; FIZMATGIZ , Moskva , 1962
5. Pair C. : Notions sur la théorie des graphes ; Université de Nancy , Nancy , 1969/70
6. Vičav I. : Algebra ; Univerza v Ljubljani , Ljubljana , 1965
7. Virant J. : Teorija preklopnih vezij ; Univerza v Ljubljani , Ljubljana , 1969
8. Zykov A. A. : Teorija konečnyh grafov I ; Nauka , Novosibirsk , 1969